

Svar:

a) Skattedelen

Tabel 8.12 på side 260 i Finansredegørelse 98/99 viser de seneste to skattereformers umiddelbare effekt på forskellige indkomstgrupperes *disponible indkomst*. Heri indgår de reformelementer, der direkte påvirker de disponible indkomster, herunder effekter af de direkte, personrelaterede skatter og effekterne af de ændringer i overførselssystemerne, som har haft snæver tilknytning til omlægningerne i skattesystemet.

Det fremgår, at skattereformen *med virkning fra 1994* har medført øget omfordeling til fordel for de laveste indkomster. Således har reformen i gennemsnit øget de disponible indkomster med ca. 4 pct. for den halvdel af befolkningen med de laveste indkomster, mens den tilsvarende stigning har udgjort ca. 2,2 pct. for den halvdel med de højeste indkomster, når der tages højde for en skøns­mæssig fordeling af de lidt mere usikre virkninger af visse elementer i reformerne, såsom lukning af skattehuller m.v., der især berører højindkomsterne.

Reformen med virkning fra 1994 har endvidere medført en større fremgang for aldersgrupperne over 67 år end for de øvrige aldersgrupper, jf. tabel 8.13, side 262 i *Finansredegørelse 98/99*. Det afspejler virkningerne af den reducerede beskatning af negativ kapitalindkomst (rentefradraget), som især berører de aldersklasser, som typisk har gæld, dvs. de yngre aldersgrupper.

Endvidere har det spillet en rolle, at der med indførelsen af arbejdsmarkedsbidraget skete en lempelse af beskatningen af allerede foretaget privat pensionsopsparring. Personer, som allerede var modtagere af sådanne udbetalinger, fik således fuld gavn af de lavere personskatteprocenter, men har ikke bidraget tilsvarende til finansieringen via arbejdsmarkedsbidraget og de tilhørende reguleringer af overførselsindkomsterne.

Skattereformen med virkning fra 1999 vil ligeledes medføre øget omfordeling til fordel for de laveste indkomster. Således skønnes reformen i gennemsnit at øge de disponible indkomster med ca. 1,3 pct. for den halvdel af befolkningen med de laveste indkomster, mens den tilsvarende stigning vil udgøre ca. 0,7 pct. for den halvdel med de højeste indkomster.

Reformen med virkning fra 1999 skønnes at medføre størst fremgang for de yngste og de ældste aldersklasser, hvilket især afspejler den ændrede beskatning af negativ kapitalindkomst (rentefradraget), jf. tidligere.

b) Afgiftsdelen

Det er endnu ikke muligt at foretage den ønskede beregning af, hvordan de to skattereformers afgiftsændringer kan have påvirket den økonomiske fordeling.

Det skyldes, at det statistiske grundlag for en fordeling af de grønne afgifter på individer indtil nu ikke er godt nok. Mens de individuelle indkomster er veldokumenterede i form af repræsentative registerdata for omkring 150.000 voksne personer, er der ikke nogen tilsvarende sikker kilde til oplysninger om de enkelte husholdningers forbrug.

Således vil en analyse af fordelingsvirkningerne af skattereformernes afgiftsændringer bl.a. skulle basere sig på en interviewundersøgelse med mindre end 6000 voksne personer (forbrugsundersøgelsen). Foreløbige undersøgelser viser, at tal herfra ikke umiddelbart kan anvendes som et repræsentativt skøn over forskellige afgifters fordelingsimplikationer.

Økonomiministeriet arbejder i øjeblikket med at forbedre dette datagrundlag med henblik på bl.a. at kunne give en bedre belysning af fordelingsvirkningerne af skattereformernes afgiftselementer.

Der kan herudover anføres andre, mere principielle, overvejelser i tilknytning til udarbejdelsen af skøn over reformelementer, som ikke har direkte betydning for indkomsterne, men først har effekt i det øjeblik indkomsterne omsættes til forbrug.

Disse overvejelser relaterer sig blandt andet til de forudsætninger, som ligger til grund for fordelingsberegningerne. Effekterne beregnes således som hovedregel ud fra en alt-andet-lige-forudsætning, der bl.a. indebærer, at der forudsættes

- uændrede priser (og lønninger) igennem reformperioden
- ingen ændringer i adfærdsmønstre som følge af reformen